

**Έγγραφο λοιπόν και Τσάρους;
Έτσι τάφερα τὸ θάρρος.**

Κι' ἄπορὸ μὲ τὸν Νικητὴ προσήλθε μὰς Ἡγεμόνα,
πὸνάει τόσο συνηθὴς νὰ σὲ κερῶ
πὼς δὲν θέλει κι' αὐτὸς
μὴ Τουρκικὴ κορβίνα.

Ἔβλε, γένηται, μακάρι
νὰ προβάλλουν δὲς Τσάρου,

καὶ βασιλεῖον κανένα νὰ μὴν εἶναι στὸν αἰῶνα
δίχως Τουρκικὴ κορβίνα.

Ἔβλε καὶ πᾶς τετραπᾶχος καὶ κάθε μπακαλιάρου
νὰ ξεφυτρώσῃ Τσάρου,

ἀλλ' ὅμως εἶπε κι' οἱ Ρωσσοὶ βρεῖ Περικλιθεοαλέξη,
πασὼν τὸν ξεροκαμπιὼν νὰ ξεφυτρώσουν Τσάρου.

**Πλάντου παροξυσμοῦ
κι' ἄνευ ἀναδραματισμοῦ.**

Ἢ— Δὲν βλέπεις, ἀδελφοὶ μου Φασουλῆ,
τί κάνουν οἱ μεγάλοι κι' ὀφθαλοί;
Δὲν βλέπεις διὰ πνεύματ' ἀσπαρῆς
κυριαρχοῦν καὶ σήμερα τῆς γῆς;

Δὲν βλέπεις, προσφιλὲς ἀγριαέτακτο,
ποῦ πίνεις ἐπιληπτικὸν νεφελῆ,
πὼς σπῆρα καὶ κρᾶτή καὶ φυλαὶ
βγαίνουν καὶ ξεσπαθώνουσι γὰρ πλάτακτο;

Δὲν βλέπεις μὲ συνθήκας καὶ μὲ μὴ
πὼς ἔφαρα σοὺ κλέβου τὸ φεμὶ,
σοὺ πέρνου ἀπ' τὸ στόμα τὴν μπουκιά
καὶ τρέφει καὶ δυνατὴ κιστροπακί;

Μακάριος ἐκεῖνος, βρε καθῶνι,
ποῦ τὸν στραβίζου στέλοι καὶ στρατοί,
μακάριος αὐτὸς, ποῦ κατορθῶναι
στὸ στόμα τ' ἴν' μπουκιά τοῦ νὰ κρατῆ.

Δὲν βλέπεις πὼς τὸ δίχνο σου καθεὶς τὸ παραβλέπει,
δὸς μου κυρὰ τὸν ἄνδρα σου καὶ αἰνὰ δὲν σοὺ κόπαι.
Ὁ κλέφτης δάξει τὴ φωνὴ καὶ φωνὰ νοκίστη,
κι' ἄλλομονον στὸν χάσκοντα μ' ὄνειρατα Φασουλῆ.

Θέλεις τὸ δίχνο σου νὰ βρῆς; πᾶρε τὴν μπαγονέτα...
δὲν ἔχεις μᾶρα, μεταβολῆ,
σοὺ δίνουν πάντα Φασουλῆ,
καὶ δὲ γὰρ ἔπαρὲ τα.

Ὅταν δύναμιν δὲν ἔχῃς καὶ χωρὶς στρατοῦς λαλῆς
τίποτ' ἄλλο δὲν σοὺ μένει παρὲν ἀποκαλῆς.
Ὅταν δύναμιν δὲν ἔχῃς πὼς στὰ πλάτακτα θὰ δρᾶς;
ὅταν δύναμιν δὲν ἔχῃς δὲν σ' ἀκούει κι' αἱ δυνάμεις.

Σὰν δὲν ἔχῃς μπαγονέτα δὲν μπορεῖς νὰ πιάσῃς μπάζα,
μόνο συζητᾷς μὲ φίλους
καὶ Γερουσιῶν ὀφθαλοῦ
τοῦ Καισαροδρασιεύου καὶ τοῦ Δ' Ἀλβανταλ τὰ κάζα.

Κ' ἂν συμμαχίαις ἀληθῶς ποθῆς νὰ κατορθῆς
τὴ συνδρομὴν στὸν σύμμαχον θὰ ζωῆς, βρε μαζέτα;
ναὶ μὲν καλὰ καὶ τὰ φιλιὰ, καλαὶ κι' αἱ προσωνύμια,
ἀλλὰ χρειάζεται θαρρῶ καὶ ἀγὴν μπαγονέτα.

Χωρὶς αὐτὴν μὴτ' ὄφωαι δὲν σκιάζου Κορυβάτων,
μὴτ' σοὺ μένει δύναμιν νὰ μνημονεύς πάντων.

τῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν γενναίως ἐκδραμόντων
κι' εἰ προσφωνήσεων θερμῶν τὰ μὲν ἀποκαμώντων.

Ὁ μὲν Κοδούργος ἔγινε τῆς Βουλγαρίας Τσάρος,
ἐπὶ ἑκεῖνα ποῦθελε κι' ὁ κύριος Μαγάρος,
ἀλλ' ὅμως κι' ἄλλοι μερικὰ γυροῦσαν μεγαλήτερα,
κι' ἔτσι περὶ αὐτοὶ καλὰ, κι' ἡμεῖς πολὺ καλλίτερα.

**Ἄν τὸ θέλουν αἱ Δυνάμεις,
ἄλλως τί' μπορεῖς νὰ κάμῃς;**

Φ. — Τῆς μπαγοντέας ἀρετῆ
κι' ἄς παῖς ἡ μουσικῆ
κι' ἔλατε νὰ μᾶς πάρετε
μᾶς λὲν οἱ Κρητικοί.

Κι' ἔμετε, εἶπε Περωλέτο, τοὺς κυτᾶζομε καὶ κλαίμε,
καί' σ' τὰ παλληκάρια λέμε:
ἂν τὸ θέλουν αἱ Δυνάμεις,
ἄλλως τί' μπορεῖς νὰ κάμῃς;

Ἄν ὁ Γκρέυ δὲν θελήσῃ
ποδὸς ἔμπορεῖ ν' ἀντιμλήσῃ;
ὅμως ἦσυχά περνᾶτε
μὲ ζητωκραυγὰς καὶ κόμους,
καὶ τὴν Κρήτην κυβερνᾶτε
μὲ τοὺς ἰδικούς μας νόμους.

Μὴν ταρασσετε τὴν γῆν
τῶν ἀρμάτων τῶν τιμῶν,
δείξτε διαγωγὴν
ἀνταξίαν ἐγκωμίων,
καὶ βεβαίως εὐμενεῖς
θὰ φανοῦν οἱ συγγενεῖς.

Προσμένετε προσμένετε ψυχραίμως κι' ἀταρξῆως,
ὣς δὲ Ζαήμερ φέρεται σ' τὸ Μασοῦρι μονάχος,
καὶ τὴν συγγμῆ, ποῦ τ' ἔσκαινε τὴν πρώτη συναγρίδα,
τοῦπανε γὰρ τὴν ἔνωσαν μὲ τὴν κοινὴν πατρίδα.

Χαίρε, Κρήτη δοξασμένη, κατὰ πάντα σ' ἐπαινῶ,
τώρα χόρευε καὶ γλέντια,
καί' σ' τοῦ Βούγκιχαμ ἐκεῖνο τὸ Παλάτι τὸ τραπὴ
γίνεται γὰρ μᾶς κουδένα.

Ὁ σκηπτοῦχος τῆς Ἀγγλίας
σοβαρὰς συνομιλίας

ἔχει καὶ μὲ τὸν Ἰσδολοκὺ τὸν σπουδαῖο διπλωμάτη...
μὴν ἀνηουχεῖτε, Κρήτες, περιμένετε κομμάτι.

Κι' ὁ Μινιστρος Μπαλατζῆς σὺρε κι' ἔλα κατ' αὐτὰς
ὅσοις κυρίους Προσβεστὰς.

Τί' τρεχάματα μεγάλα
μὲ τὸν Κόντε καὶ μονάχος,
κι' ἀπὸ τὴν κολλῆ τρεχάλα
θὰ τοῦ πῆσῃ καὶ τὸ πάχος

Καὶ μικρὰ κουνούτσια τὰ ζέρετε, χασομέρη,
ποῦ μῆρα μεσομῆρη
βγαίνουν τὸ καλοκαίρι;

Ἄδρατα σφυρίζουν,
ἀδρατα θαγκάνουν,
τόσο ποῦ σ' ἐκνευρίζουν
κι' ἔξω φρενῶν οὐ κάνουν.

Ἔτσι κι' ἐκεῖνος τώρα φορτώνεται χαρτὰ,
καὶ τρέχει καὶ γυρίζει,
κι' ἀδιὰ σκοπὰ σφυρίζει
ὅταν Προσβεστῶν τ' αὐτὰ.

Σὲ τόσῃν κρίσιν, Περικλῆ, κρίνω κι' ἐγὼ σωφρόνας
καὶ ψευδῆς μόνος:
εἶθε κι' ἡ Κρήτην βουλευτὰς ὅτῃν μάννα τῆς νὰ στέλλῃ,
νὰ λθούν Μιχαλιδάκηδες, νὰ λθούσιν Βενιζέλοι.

Μακάρι νὰ λθούν ῥήτορες
τῆς Κρήτης εὐσταταῖς,
ὡς εἶδος ἐπιθῆτορες
τῆς καθ' ἡμᾶς Βουλῆς.

εἶθε κι' ἡ Κρήτη ν' ἀπλωθῇ
ὅτῃς λευθερίας τὸν ἦλο,
καὶ νέον αἶμα νὰ χυθῇ
οὐ φάλας, ποῦχουν ἔλα.

εἶθε νὰ σμίξουν γρήγορα μ' ἐμᾶς τὰ Κρητικὰ κίμα
καὶ σύμμαχοι νὰ μείνωμε μὲ τὰ Νεοτουρκικὰ,
καὶ κάθε Κρητικὸς βρακάς νὰ γίνῃ στενεδράκης,
καὶ νὰ μᾶς ἔλθῃ βουλευτῆς κι' ὁ Μπέτης Φαρφουράκης.

Ἦτε, παῖδες, τράμ τάρμ,
δόξα ὅτῃν κοινὴν πατρίδα...
τῶρ ἄς μποῦμε μὲς σ' τὸ τράμ
νὰ μᾶς πῆν ὅτῃν Ἄλυσσιδα.

Διασεδάσαις φτηνῆ...
τέρις ἐποχῆς ὀραῖας
νὰ τραβῶ καὶ τὸ σχανὶ
τῆς ἡλεκτρικῆς κεραίας.

Κι' ἐνθ' φωταῖς κυκλόνουν τὴν γῆν τῆς γεννετέρας
δὲν ζέρετε πῶς μ' ἀρέσαι,
βρὲ Περικλῆ μπαμπῆσιον,
κυκλώματα νὰ βλέπω κι' ἡλεκτρικὸς σπινθηρᾶς.
Π. — Κι' ἐγὼ δὲν ζέρετε πόσο μ' ἀρέσει, κακοδῆρη,
σπινθηρᾶς νὰ σοῦ βγάξω μὲ δυνατὸ σπληῆρι.

**Ἀγγελία σοβαρὰ
πῶς μᾶς πέρνουν τὸν παρὰ.**

Ὁ Ρωμηὸς τῶν Ἀθηναίων σκοῦζει νὰ τὸ μάθουν εἰς:
παστρικὸς συμπατριώτης ἔβγαλε Ρωμὴν ὅτῃν Πόλι
μὲ τὴν ἐπικεφαλίδά τοῦ δικοῦ μας καὶ τὸ σχῆμα...
κάποιος φαίνεται θὰ τοῦτε πῶς πλουτίζου μὲ τὴν ῥίμα.

Τοὺς ἐκόλλῃς μαρᾶς, τοὺς ἐκόλλῃς καβῆς
γὰρ τοῦ Φασουλῆ τὰ πλοῦτη, τοῦ μεγάλου Τραπεζίτη,
καὶ τοῦ Τύπου τὸ Γραφεῖον τὸ παρακαλῶ θερμῶς
δὲν πρέπει νὰ τὸ κἀνῃ καὶ γι' αὐτὸν τὸν συμπολίτη.